

"10^ο μάθημα"

6/12/21

Έλεγχος της ισοδυναμίας $H_0: \alpha_1 = \alpha_2 = \dots = \alpha_I$

- Αν η H_0 δεν μπορεί να απορριφθεί, αυτό σημαίνει ότι όλα τα επίπεδα του παράγοντα ισοδυναμούν στην εξαρτ. μεταβλητή Y και η διακύμανση του μαρτύρα περιτίζεται.
- Αν η H_0 απορριφθεί, αυτό σημαίνει ότι υπάρχουν επίπεδα του παράγοντα που ασκούν σημαντικότερη επίδραση στην Y και ενδεώς τίθεται το θέμα του ευστοχισμού

Πως θα κατασκευαστεί test?

- Διευκολύνει η ισοδυναμία $\left\{ \begin{array}{l} H_0: \alpha_1 = \alpha_2 = \dots = \alpha_I (= \alpha) \rightsquigarrow \\ H_0: \alpha_1 = \alpha_2 = \dots = \alpha_I \rightsquigarrow \end{array} \right.$

$$\rightsquigarrow Y_{ij} = \overbrace{\mu + \alpha}^{\mu^*} + \epsilon_{ij} = \mu^* + \epsilon_{ij}$$

$$\rightsquigarrow Y_{ij} = \mu + \epsilon_{ij}$$

Αποδείχτηκε ότι: $E(MS_{res}) = \sigma^2$

$$E(MS_{tr}) = \sigma^2 + \frac{1}{I-1} \sum_{i=1}^I J_i \cdot \alpha_i^2$$

Αν η H_0 δεν μπορεί να απορριφθεί, $MS_{tr} \approx MS_{res}$
 οπότε $(A \Rightarrow B, \text{ τότε } B \Rightarrow \sim A)$

Αν $MS_{tr} \# MS_{res} \Rightarrow$ η H_0 απορ. ή

Αν $MS_{tr} \gg MS_{res} \Rightarrow$ η H_0 απορ.

Θεώρημα: Υπό τις υποθέσεις για τα σχήματα και υπό την $H_0: \alpha_1 = \alpha_2 = \dots = \alpha_I = 0$

$$\textcircled{\alpha} \frac{SS_{res}}{\sigma^2} \sim \chi^2_{N-I}, \quad SS_{res} = \sum_{i=1}^I \sum_{j=1}^{J_i} (Y_{ij} - \bar{Y}_{i\cdot})^2$$

$$\textcircled{a} \frac{SS_{\text{tr}}}{\sigma^2} \sim \chi^2_{I-1}, \quad SS_{\text{tr}} = \sum_{i=1}^I J_i (\bar{Y}_{i\cdot} - \bar{Y}_{\cdot\cdot})^2$$

Ανοδείξη:

α) Αν οι τ.σ.α.ο.ρ $Y_{ij} \sim N(\mu + \alpha_i, \sigma^2), i=1, \dots, I, j=1, \dots, J_i$ και ανδείξουμε ότι και υπό την H_0 $Y_{ij} \sim N(\mu, \sigma^2)$ με $i=1, \dots, I, j=1, \dots, J_i$. Ανδείξουμε δηλ. ότι για $i=1, \dots, I, j=1, \dots, J_i, Y_{ij}$ τ.σ.α.ο.ρ $N(\mu, \sigma^2)$

Πρώτη Αν W_1, \dots, W_n τ.σ.α.ο.ρ $N(\mu, \sigma^2)$, τότε

$$\frac{(n-1)S_w^2}{2\sigma^2} \sim \chi^2_{n-1} \Rightarrow \frac{\sum_{j=1}^{J_i} (Y_{ij} - \bar{Y}_{i\cdot})^2}{\sigma^2} \sim \chi^2_{J_i-1}$$

$$\Rightarrow \sum_{i=1}^I \frac{\sum_{j=1}^{J_i} (Y_{ij} - \bar{Y}_{i\cdot})^2}{\sigma^2} \sim \chi^2_{\sum_{i=1}^I (J_i-1)}$$

$$\Rightarrow \frac{SS_{\text{res}}}{\sigma^2} \sim \chi^2_{\sum_{i=1}^I J_i - \sum_{i=1}^I 1} \equiv \chi^2_{N-I}$$

β) Για $i=1, \dots, I$, τα $Y_{i1}, Y_{i2}, \dots, Y_{ij}$ τ.σ.α.ο.ρ $N(\mu, \sigma^2)$

$$\Rightarrow \text{Για } i=1, \dots, I, \bar{Y}_{i\cdot} \sim N(\mu, \frac{\sigma^2}{J_i})$$

$$\Rightarrow \frac{\bar{Y}_{i\cdot} - \mu}{\sigma/\sqrt{J_i}} \sim N(0,1) \Rightarrow \frac{J_i (\bar{Y}_{i\cdot} - \mu)^2}{\sigma^2} \sim \chi^2_1$$

$$\Rightarrow \sum_{i=1}^I \frac{J_i (\bar{Y}_{i\cdot} - \mu)^2}{\sigma^2} \sim \chi^2_{\sum_{i=1}^I 1} \equiv \chi^2_I$$

$$\Rightarrow \frac{\sum_{i=1}^I J_i (\bar{Y}_{i.} - \mu)^2}{\sigma^2} \sim \chi^2_{I-1} \Rightarrow \frac{\sum_{i=1}^I J_i (\bar{Y}_{i.} - \hat{\mu})^2}{\sigma^2} \sim \chi^2_{I-1}$$

$$\Rightarrow \frac{\sum_{i=1}^I J_i (\bar{Y}_{i.} - \bar{Y}_{..})^2}{\sigma^2} \sim \chi^2_{I-1} \Rightarrow \frac{SS_{Str}}{\sigma^2} \sim \chi^2_{I-1}$$

Οραμα $F = \frac{MS_{Str}}{MS_{Res}}$. Το $F = \frac{SS_{Str}/(I-1)}{SS_{Res}/(N-I)} =$

$$= \frac{(SS_{Str}/\sigma^2)(I-1)}{(SS_{Res}/\sigma^2)(N-I)} \stackrel{d}{=} \frac{\chi^2_{I-1}/(I-1)}{\chi^2_{N-I}/(N-I)} \stackrel{\substack{\text{100\%} \\ \text{ωφ. } \chi^2}}{\sim} F_{I-1, N-I}$$

υπό την H_0 .

Μορφή της κ.ν.: Μεγάτες τιμές της F-στατιστικής, δηλ. $F \geq c$.

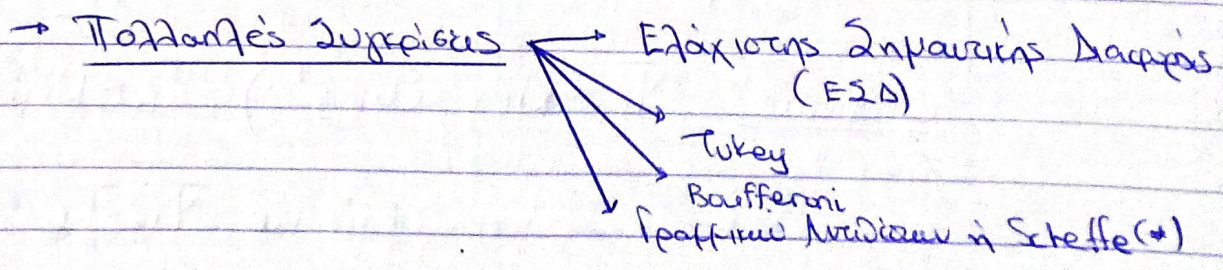
Το κ.σ. c υπολογ. από $\alpha = P(\text{απορ. } H_0 | H_0 \text{ αληθ.})$
και $c = F_{I-1, N-I, \alpha}$

Για τον έλεγχο της $H_0: \alpha_1 = \dots = \alpha_I$, η $\Sigma\Sigma T$ είναι $F = \frac{MS_{Str}}{MS_{Res}}$ με κατανομή υπό την H_0 την $F_{I-1, N-I}$

και κ.ν. $F \geq F_{I-1, N-I, \alpha}$

Πολλαπλές Συγκρίσεις

Αν η H_0 απορ. ($H_0: \alpha_1 = \alpha_2 = \dots = \alpha_I$), τότε \rightarrow

Αν η H_0 απορριφθεί, αυτό σημαίνει ότι υπάρχουν επιπέδα του παράγοντα τα οποία είναι πιο σημαντικά τα οποία ασκούν σημαντικότερη επίδραση των Y . Μια μέθοδος πολλαπλών συγκρίσεων είναι να εστιάσει τα επίπεδα που ασκούν σημαντικότερη επίδραση στην Y και ακόμα, να τα κατατάξει.

Μέθοδος Ελάχιστης Σημαντικής Διαφοράς

Έστω α_i και $\alpha_{i'}$ η επίδραση των επιπέδων i και i' στην εξαρτ. μεταβλητή Y για $i, i' = 1, \dots, I$

Υπόθεση: $H_0: \alpha_i = \alpha_{i'}$ (ισοεπίδραση των επιπέδων i και i' στην Y) με $i, i' = 1, \dots, I$

Ενα τεστ θα συμπίπτει στας r εκτιμήσεις $\hat{\alpha}_i$ και $\hat{\alpha}_{i'}$ των παραμέτρων της H_0 .

$$\hat{\alpha}_i = \bar{Y}_{i\cdot} - \bar{Y}_{\cdot\cdot}, \quad \hat{\alpha}_{i'} = \bar{Y}_{i'\cdot} - \bar{Y}_{\cdot\cdot}, \quad i, i' = 1, \dots, I, \quad i \neq i'$$

$$\text{Ανορ. της } H_0 \text{ θα συμπίπτει στη διαφορά } \hat{\alpha}_i - \hat{\alpha}_{i'} = (\bar{Y}_{i\cdot} - \bar{Y}_{\cdot\cdot}) - (\bar{Y}_{i'\cdot} - \bar{Y}_{\cdot\cdot}) = \bar{Y}_{i\cdot} - \bar{Y}_{i'\cdot} \text{ για } i, i' = 1, \dots, I, \quad i \neq i'$$

Από τις υπόθ. για τα σφάλματα $Y_{ij} \sim N(\mu + \alpha_i, \sigma^2)$

$\Rightarrow Y_{i1}, \dots, Y_{ij_i}$ τ.δ. από $N(\mu + \alpha_i, \sigma^2) \quad \forall i$

Άρα $\bar{Y}_{i\cdot} \sim N(\mu + \alpha_i, \sigma^2)$ $\forall i = 1, \dots, I$ και

$(\bar{Y}_{i\cdot}) \rightarrow$ μέσος όρος.

$\bar{Y}_{i\cdot}$ ανεξ. μεταξύ τους, λόγω της ανεξ. των $Y_{ij} \quad \forall i, j$

Επομένως: $\bar{Y}_{i\cdot} \sim N(\mu + \alpha_i, \frac{\sigma^2}{J_i}), \quad \bar{Y}_{i'\cdot} \sim N(\mu + \alpha_{i'}, \frac{\sigma^2}{J_{i'}})$

με $i, i' = 1, \dots, I$ και $i \neq i'$ και $\bar{Y}_{i\cdot}, \bar{Y}_{i'\cdot}$ ανεξ.τα.

Επιπλέον: $\bar{Y}_{i\cdot} - \bar{Y}_{i'\cdot} \sim N(\mu + \alpha_i - \mu - \alpha_{i'}, \frac{\sigma^2}{J_i} + \frac{\sigma^2}{J_{i'}})$

ή $\bar{Y}_{i\cdot} - \bar{Y}_{i'\cdot} \sim N(\alpha_i - \alpha_{i'}, \sigma^2 \left(\frac{1}{J_i} + \frac{1}{J_{i'}} \right))$

Υπό την H_0 $\alpha_i = \alpha_{i'}$

$\bar{Y}_{i\cdot} - \bar{Y}_{i'\cdot} \sim N(0, \sigma^2 \left(\frac{1}{J_i} + \frac{1}{J_{i'}} \right))$ $i, i' = 1, \dots, I$
 $i \neq i'$

ή $\frac{\bar{Y}_{i\cdot} - \bar{Y}_{i'\cdot}}{\sigma^2 \sqrt{\frac{1}{J_i} + \frac{1}{J_{i'}}}} \sim N(0, 1)$ υπό την $H_0: \alpha_i = \alpha_{i'}$

Γνωρίζουμε: $\frac{SS_{res}}{\sigma^2} \sim \chi^2_{N-I}$

$\Rightarrow \frac{\bar{Y}_{i\cdot} - \bar{Y}_{i'\cdot}}{\sqrt{MS_{res} \left(\frac{1}{J_i} + \frac{1}{J_{i'}} \right)}} \sim t_{N-I}$ υπό την $H_0: \alpha_i = \alpha_{i'}$

Μεγίστες τιμές του $\frac{\bar{Y}_{i\cdot} - \bar{Y}_{i'\cdot}}{\sqrt{MS_{res} \left(\frac{1}{J_i} + \frac{1}{J_{i'}} \right)}}$ ονομάζονται σε

απόκριση της $H_0: \alpha_i = \alpha_{i'}$

Αρα για τα έλεγχο της $H_0: \alpha_i = \alpha_{i'}$, $i, i' = 1, \dots, I$

χρησιμοποιείται η ΣΣΤ: $\frac{\bar{Y}_{i\cdot} - \bar{Y}_{i'\cdot}}{\sqrt{MS_{res} \left(\frac{1}{J_i} + \frac{1}{J_{i'}} \right)}}$ με κατανομή

t_{N-I} υπό την H_0 και κ.π. $\frac{|\bar{Y}_{i\cdot} - \bar{Y}_{i'\cdot}|}{\sqrt{MS_{res} \left(\frac{1}{J_i} + \frac{1}{J_{i'}} \right)}} \sim t_{N-I, \frac{\alpha}{2}}$

Η $H_0: \alpha_i = \alpha_{i'}, i, i' = 1, \dots, I, i \neq i'$ απορρίπτεται αν
 $|\bar{Y}_{i\cdot} - \bar{Y}_{i'\cdot}| \geq t_{N-I, \frac{\alpha}{2}} \sqrt{MS_{res} \left(\frac{1}{J_i} + \frac{1}{J_{i'}} \right)}$
Ε.Σ.Δ.

Αν η $H_0: \alpha_i = \alpha_{i'}$ απορρίπτεται, τότε κανένα από τα i και i' είναι σημαντικότερο (από τα 2 επίπεδα)

Αν η $\bar{Y}_{i\cdot} - \bar{Y}_{i'\cdot} \geq 0$, τότε το i ασκεί σημαντικότερη επίδραση στην Y από το i'

Αν $\bar{Y}_{i\cdot} - \bar{Y}_{i'\cdot} \leq 0$, τότε το i' είναι σημαντικότερο από το i

Μέθοδος Γραμμική Αντίδραση ή Scheffe

Επιτρέπει τη διατήρηση ισοδύναμων για περισσότερα από δύο επίπεδα του παράγοντα

Ορισμός: Γραμμική Αντίδραση είναι κάθε γραμμικό κριτήριο αντιδράσεων $L_i, i=1, \dots, I$ της μορφής

$$L = \sum_{i=1}^I C_i \alpha_i, \text{ με } \sum_{i=1}^I C_i = 0$$

Παρατήρηση: (α) Αν $C_i = 1, C_{i'} = -1$ και $C_k = 0, k \neq i, i'$

τότε $L = \alpha_i - \alpha_{i'}$ και προφανώς η $L = 0$ είναι ισοδύναμη με $\alpha_i = \alpha_{i'}$.

(β) Αν $C_i = 1, C_k = -\frac{1}{2} = C_l, C_s = 0 \forall s \neq i, k, l$, τότε

$$L = \alpha_i - \frac{1}{2}\alpha_k - \frac{1}{2}\alpha_l \text{ και η } L = 0 \Leftrightarrow \alpha_i = \frac{1}{2}\alpha_k + \frac{1}{2}\alpha_l$$

δηλ. η κύρια επίδραση του i -επίπεδου είναι ταυτόσημη με το ημίαιμα των κύριων επιδράσεων των k και l επιπέδων

Αρα $F_L = \frac{MSL}{MSres}$, $MSL = \frac{\hat{L}^2}{\sum_{i=1}^I \frac{C_i^2}{J_i}}$, $F_L \sim F_{I, N-I}$ υπό $H_0: L=0$

Μορφή της κ.π.: Μεγάλες τιμές του F_L , $F_L \geq c$.

γιατι μεγάλες τιμές του F_L σημαίνει μεγάλες τιμές του αριθμητή \hat{L}^2 , δηλ. μεγάλες τιμές του \hat{L} , δηλ. μεγάλες τιμές του L που εναλλάσσεται σε απορ. της $H_0: L=0$.

Υπολογισμός κ.σ. c: $\alpha = P(F_L \geq c | F_L \sim F_{I, N-I}) \Rightarrow c = F_{I, N-I, \alpha}$

Συγκεντρωτικά: Για τον έλεγχο $H_0: L=0$, η ΣΣΤ

είναι $F_L = \frac{MSL}{MSres} \sim F_{I, N-I}$ υπό την H_0 , $MSL = \frac{\hat{L}^2}{\sum_{i=1}^I \frac{C_i^2}{J_i}}$

και κ.π. $F_L \geq F_{I, N-I, \alpha}$

Ανάλυση Υπολοίπων:

$C_{ij} = Y_{ij} - \bar{Y}_{i.}$, $i=1, \dots, I$ $j=1, \dots, J_i$

↑
αξιοποιούνται για έλεγχο υποθέσεων για σφάλματα

Άσκηση: Μια εταιρία κατασκευάζει όργανα για αεροπλάνα τα οποία φωσφορίζουν για κάποιο χρονικό διάστημα μετά το βήσιμο τους. Η εταιρία για να πετύχει το σκοπό της μπορεί να διαλέξει μεταξύ τριών μεθόδων παραγωγής. Τα παρακάτω δεδομένα δίνουν το χρόνο σε δευτερόλεπτα να φωσφορίζουν τα εν λόγω όργανα για

καθε μια από τις μεθόδους Να αναζητήσω τα δεδο-
μένα αυτά

Μέθοδος 1 : 52.9 , 62.1 , 57.4 , 50 , 59.3 , 61.2 , 60.8 , 53.1

Μέθοδος 2 : 58.4 , 55 , 59.8 , 62.5 , 64.7 , 59.9 , 54.7 , 58.4

Μέθοδος 3 : 71.3 , 66.6 , 63.4 , 64.7 , 75.8 , 65.6 , 72.9 , 67.3